

Nr 232.

Kungl. Maj:ts nådiga proposition till riksdagen angående anslag å tilläggsstat för år 1918 till beredande av krigstjänst-premier till visst manskap och vissa värnpliktiga vid flottan; given Stockholms slott den 5 april 1918.

Under återopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över sjöförsvarsärenden för denna dag vill Kungl. Maj:t härmed föreslå riksdagen att för utbetalande av krigstjänstpremier, i enlighet med i statsrådsprotokollet angivna grunder, till visst manskap och vissa värnpliktiga vid flottan på tilläggsstat till riksstaten för år 1918 bevilja ett förslagsanslag av 50,000 kronor.

De till ärendet hörande handlingar skola tillhandahållas riksdagens vederbörande utskott; och Kungl. Maj:t förbliver riksdagen med all kungl. nåd och ynnest städse välbevågen.

GUSTAF.

Erik Palmstierna.

*Utdrag av protokollet över sjöförsvarsärenden, hållet inför
Hans Maj:t Konungen i statsrådet å Stockholms slott
den 5 april 1918.*

Närvarande:

Hans excellens herr statsministern EDÉN,
Hans excellens herr ministern för utrikes ärendena HELLNER,
Statsråden: PETERSSON,
SCHOTTE,
PETRÉN,
NILSON,
LÖFGREN,
friherre PALMSTIERNA,
RYDÉN,
UNDÉN,
THORSSON.

Departementschefen, statsrådet friherre Palmstierna yttrade härefter följande.

*Ändringar i
grunderna för
utbetalande
av krigstjänst-
premier.
Proposition
till 1917 års
riksdag.*

I proposition den 27 april 1917 (nr 300) har Kungl. Maj:t, under åberopande av propositionen bifogat utdrag av statsrådsprotokollet över sjöförsvarsärenden för samma dag, föreslagit riksdagen att för utbetalande av krigstjänstpremier, i enlighet med i statsrådsprotokollet angivna grunder, till visst manskap och vissa värnpliktiga vid flottan på extra stat för år 1918 bevilja ett förslagsanslag av 200,000 kronor, med rätt för Kungl. Maj:t att disponera nämnda belopp redan under år 1917.

Omförmälda förslag avsåg att bereda särskild ersättning i form av krigstjänstpremier åt viss personal vid flottan, som med gott vitsord fullgjort en längre tids krigstjänstgöring. Krigstjänstpremierna hade ansetts böra utgå med ett belopp, motsvarande 20 kronor i månaden, samt i allmänhet böra tilldelas personalen i en summa vid tjänstgörings-

tidens slut för att bereda densamma ekonomiskt stöd under den närmaste tiden därefter. Berörda belopp av 200,000 kronor hade beräknats vara erforderligt för bestridande av kostnaderna för krigstjänstpremier till och med 1917 års utgång.

I skrivelse den 16 juni 1917 (nr 5) anmälde riksdagen, att riksdagen funnit sig böra bifalla Kungl. Maj:ts ifrågavarande förslag, därvid riksdagen emellertid tillika uttalade, att riksdagen beträffande grunderna för premiernas utbetalande velat ifrågasätta, om icke utbetalning av densamma kunde ske även på annat sätt än det av Kungl. Maj:t föreslagna.

Riksdagens
skrivelse den
16 juni 1917.

Sedan Kungl. Maj:t genom nådigt brev den 19 juni 1917, angående regleringen av utgifterna under riksstatens femte huvudtitel för år 1918, anbefallt marinförvaltningen och chefen för marininstaben att i anslutning till de grunder, som angivits i förenämnda statsrådsprotokoll, ävensom med beaktande av vad riksdagen i ämnet uttalat i berörda skrivelse, uppgöra och till Kungl. Maj:t inkomma med förslag till bestämmelser för utbetalande av ifrågavarande premier, hava bemälda myndigheter i skrivelse den 27 juli 1917 avgivit sålunda infortrat förslag; och har Kungl. Maj:t genom nådigt brev den 24 augusti samma år föreskrivit, att för utbetalande av krigstjänstpremier skulle gälla följande bestämmelser:

Nådigt brev
den 24 augusti
1917.

Den av sjömanskårens manskap, som, efter det mobilisering av flottan år 1914 anbefalldes, tagit förnyad eller förlängd anställning eller efter erhållet avsked från kåren varit jämlikt § 28 värnpliktslagen kvarhållen i eller inkallad till tjänst såsom värnpliktig, äger att för den tid, överstigande 12 fulla kalendermånader, han sålunda såsom stamanställd eller värnpliktig med gott vitsord tjänstgjort under den tid flottan varit eller kommer att vara mobiliserad utan att allmän mobilisering av krigsmakten varit anbefalld, utbekomma en krigstjänstpremie, beräknad efter 20 kronor för varje kalendermånad, under vars hela förlopp tjänstgöringen pågått. Samma förmån skall tillkomma även övriga flottan tillhörande värnpliktiga av klass A (sådana, som förut haft viss tids fast anställning vid flottan) eller B (studenter och med dem likställda samt de, som avlagt sjökaptens- eller styrmansexamen eller vissa examina i navigationsskolas maskinistavdelning), vilka, efter det nyssnämnda mobilisering av flottan anbefalldes, varit jämlikt § 28 värnpliktslagen inkallade till och med gott vitsord fullgjort tjänstgöring under längre tid än 12 fulla kalendermånader.

I den tid, som enligt ovanstående berättigar till erhållande av krigstjänstpremie, må ej medräknas:

1) den tid, varunder undervisning i underofficersskola åtnjutits, därest denna tid uppgått till minst 2 månader, och ej heller den tid, under vilken elev i sådan skola jämlikt reglemente för marinen del I § 36 mom. 2 därefter varit skyldig kvarstå i tjänst; eller

2) den tid, under vilken underofficerskorprals tjänstegrad innehafts, eller under vilken innehavare av korprals tjänstegrad varit jämlikt reglemente för marinen del I § 36 mom. 3 berättigad till fortfarande anställning vid sjömanskåren.

Har någon under tid, för vilken krigstjänstpremie utgår, uppburit rekapitulationspremie, skall beloppet av denna premie avdragas från krigstjänstpremien.

Krigstjänstpremie utbetalas sedan tjänstgöringen i fråga avslutats, dock må till den, som är gift, premien efter särskild framställning utbetalas månadsvis, alltefter som den intjänats. Den, som avgått från tjänstgöring, innan dessa bestämmelser trätt i tillämpning, äger att för utbekommande av honom tillkommande belopp göra skriftlig framställning till vederbörande beväringbefälhavare inom 2 år efter tjänstgöringens slut.

Ämbets-
skrivelse den
24 januari
1918.

Genom ämbetskrivelse den 24 sistlidna januari anmodades marinförvaltningen och chefen för marininstaben att inkomma med gemensamt yttrande, huruvida enligt den erfarenhet, som vunnits vid tillämpningen av berörda bestämmelser, någon ändring i bestämmelserna funnes vara av behovet påkallad och därvid särskilt taga under övervägande, huruvida icke krigstjänstpremie jämväl borde tillkomma värnpliktig, som efter avslutandet av krigstjänstgöring, vartill han inkallats, frivilligt kvarstannat i sådan tjänstgöring, eller som efter frivillig anmälan fullgör krigstjänstgöring.

Marinförvalt-
ningens och
chefens för
marininstaben
skrivelse den
8 februari
1918.

Med anledning härav hava marinförvaltningen och chefen för marininstaben i skrivelse den 8 sistlidna februari anfört huvudsakligen följande.

På grund av vunnen erfarenhet vid tillämpningen av de genom nådiga brevet den 24 augusti 1917 utfärdade bestämmelserna för utbetalande av krigstjänstpremier till visst manskap och vissa värnpliktiga vid flottan hade det visat sig erforderligt att däri vidtaga ändring i syfte att den tid, efter och under vilken dylika premier skulle utbetalas, räknades i tjänstetidsmånader (30-dagarsperioder). Fall hade nämligen inträffat, då värnpliktiga, som varit i krigstjänstgöring närmare 90 dagar, till följd av nu gällande beräkningsgrund i fulla kalendermånader endast

kommit i åtnjutande av 20 kronor (d. v. s. premie för *en* hel kalendermånad), under det att andra värnpliktiga, som varit i tjänst blott 61 dagar, erhållit 40 kronor (d. v. s. premie för *två* hela kalendermånader).

Sedan avskedspremier från och med innevarande års höst komme att utgå till visst manskap, syntes det lämpligt att, i överensstämmelse med vad som gällde beträffande rekapitulationspremier, föreskriva, att avskedspremie icke skulle beräknas för den tid, under vilken krigstjänstpremie utginge.

Vidkommande därefter frågan, huruvida krigstjänstpremie jämväl borde tillkomma värnpliktig, som efter avslutandet av krigstjänstgöring, vartill han inkallats, frivilligt kvarstannade i sådan tjänstgöring eller som efter frivillig anmälan fullgjorde krigstjänstgöring, syntes skäl tala för, att även sådant manskap komme i åtnjutande av ifrågavarande premie. Såsom framginge av förut omförmälda statsrådsprotokoll, bifogat propositionen nr 300 till 1917 års riksdag, skulle ifrågavarande premie utbetalas först efter tjänstgöringens avslutande och i väsentlig mån avse att bereda ekonomiskt stöd under den närmaste tiden efter tjänstetidens slut. Premien avsåge sålunda att utgöra ett slags avskedspremie för till krigstjänstgöring inkallat manskap, som komme att avgå från denna tjänst vid en tidpunkt, som de själva ej ägde att välja eller ens under någon längre tid i förväg ägde kännedom om, varigenom svårigheter kunde uppstå för erhållande av civilanställning vid avgången. Ett frivilligt kvarstannande eller inträde i krigstjänstgöring syntes likväl medföra samma osäkerhet i nyssberört hänseende. Det torde även böra framhållas att, då antalet krigstjänstgörande bestämdes efter förhandenvarande behov, måste, därest frivilliga icke åtog sig dylik tjänst, andra värnpliktiga inkallas, till vilka förevarande premier utginge, varför någon ökad utgift för statsverket icke torde uppstå därigenom, att även frivilliga komme i åtnjutande av krigstjänstpremie.

I en till Kungl. Maj:t ställd, av stationsbefälhavaren vid flottans station i Karlskrona, jämte yttrande av chefen för underofficers- och sjömanskårerna därstädes, den 20 sistlidna februari överlämnad framställning hava vidare tre värnpliktiga korpraler i flottans reserv anhållit, att krigstjänstpremie måtte tillerkännas även frivilligt manskap, samt till stöd därför anfört, att enligt förut meddelade bestämmelser ingen skillnad i avlöningshänseende förefunnes mellan tvångsinkallat och frivilligt manskap och att, då frivilligt manskap möjliggjorde lösörandet av motsvarande antal tvångsinkallat, vilket måste betraktas

Framställning
från värn-
pliktiga
korpraler i
flottans reserv
om erhållande
av krigstjänst-
premier.

såsom en stor fördel, intet sakligt skäl syntes föreligga att i detta fall göra undantag för det frivilliga manskapet.

I häröver den 2 nästlidna mars avgivet utlåtande hava marinförvaltningen och chefen för marinstaben erinrat, att marinförvaltningen, i anledning av särskilda framställningar, i liknande fall tillstyrkt, att krigstjänstpremie måtte för år 1917 utbetalas jämväl till frivillig, samt hemställt att, därest bifall härtill skulle anses förutsätta riksdagens medverkan, dylik medverkan måtte påkallas i samband med den proposition, som kunde komma att avlåtas i anledning av myndigheternas förslag den 8 sistlidna februari till ändrade föreskrifter rörande krigstjänstpremier för år 1918.

*Medelsbehovet
för utbeta-
lande av
krigstjänst-
premier för
år 1918 m. m.*

I detta sammanhang anhåller jag att till behandling få upptaga frågan angående det medelsbehov för ifrågavarande ändamål, som må förefinnas för år 1918, och sättet för detsamma täckande.

*Ämbets-
skrivelse den
21 december
1917.*

Såsom förut nämnts, hade det belopp av 200,000 kronor, som av 1917 års riksdag beviljats för utbetalande av krigstjänstpremier, beräknats vara erforderligt för bestridande av kostnaderna för sådana premier till och med 1917 års utgång. Då emellertid dylika premier syntes böra utdelas jämväl för tid efter 1917 års utgång, men framställning om beredande av medel till ändamålet för sådan tid icke från marinförvaltningens sida avlåtits, anmodades ämbetsverket genom skrivelse den 21 december 1917 att inkomma med yttrande och förslag i ämnet.

*Marinförvalt-
ningens
skrivelse den
21 december
1917.*

Med anledning härav meddelade marinförvaltningen i skrivelse av samma dag, att av det anslag å 200,000 kronor, som för ändamålet för år 1918 beviljats med dispositionsrätt för Kungl. Maj:t även under år 1917, enligt till ämbetsverket inkomna räkenskaper endast omkring 60,000 kronor förbrukats. Med avseende härå och då i sammanhang med de skedda indragningarna i neutralitetsvakten mera betydande hemförlovningar av sådana värnpliktiga, som åtnjutit krigstjänstpremier, ägt rum, syntes det ämbetsverket, såvitt då kunde beräknas och under förutsättning att anslaget finge avses jämväl för utbetalning av krigstjänstpremier under år 1918, att några ytterligare medel för detta ändamål icke behövde beredas förrän efter verkställd utredning blivit utrönt, att ytterligare medelsbehov för ändamålet föreläge; och torde enligt marinförvaltningens mening framdeles till riksdagen böra avlåtas den framställning, som av omständigheterna kunde påkallas.

Enligt vad jag uttalat i den till riksdagen den 14 sistlidna januari avlätna propositionen om tilläggsstat till riksstaten för år 1918 (femte huvudtiteln, punkt 2), fann jag i likhet med marinförvaltningen, att ytterligare medel, utöver det av omförmälda anslag i slutet av år 1917 återstående beloppet, omkring 140,000 kronor, icke torde bliva erforderliga för utbetalande av krigstjänstpremier under innevarande år. Nytt anslag för ändamålet syntes enligt min mening sålunda icke då behöva äskas. Då emellertid anslaget summa, 200,000 kronor, beräknats allenast för bestridande till och med 1917 års utgång av krigstjänstpremier, hade jag ansett mig böra bringa till Kungl. Maj:ts och riksdagens kännedom vad i detta ärende sålunda förekommit.

Uttalande i propositionen nr 2 till innevarande års riksdag.

Sedermera har marinförvaltningen i skrivelse den 20 sistlidna februari meddelat att det, sedan redogörelserna från flottans stationer för år 1917 dåmera till större delen inkommit till ämbetsverket, visat sig, att omkring 130,000 kronor utbetalts för ifrågavarande ändamål och att således 70,000 kronor funnes kvar av det beviljade anslaget å 200,000 kronor. Med hänsyn härtill och till den verkställda hemförlovningen av värnpliktiga, som åtnjutit krigstjänstpremier, föreslog marinförvaltningen, att chefen för marinstaben måtte erhålla i uppdrag att verkställa utredning, huruvida personalens sammansättning under år 1918 kunde förväntas kräva, att ytterligare medel för ifrågavarande ändamål anvisades.

Marinförvaltningens skrivelse den 20 februari 1918.

Sedan chefen för marinstaben anmodats att verkställa den sålunda ifrågasatta utredningen, har bemälda chef i skrivelse den 8 nästlidna mars anfört huvudsakligen följande.

Chefens för marinstaben skrivelse den 8 mars 1918.

Därest flottan förbleve mobiliserad under innevarande år i enlighet med planlagda rustningar, funnes ingen säkerhet för, att någon större minskning i det antal manskap, som för närvarande vore inkallat till krigstjänstgöring, kunde vidtagas, varför det för beräkning av storleken av ifrågavarande anslagsbelopp för år 1918 syntes lämpligt, att den nuvarande sammansättningen av personalen lades till grund. En inom marinstaben verkställd överslagsberäkning, grundad på nyssnämnda förutsättning och från vederbörande stationsmyndigheter infordrade uppgifter, vilka upptog ett sammanlagt antal av 4,481 krigstjänstpremiermånader under år 1918, gäve vid handen, att för år 1918 skulle för ändamålet erfordras ett belopp av omkring 90,000 kronor.

Enligt under hand inhämtade uppgifter torde under år 1917 intjänta krigstjänstpremier, som komme att utbetalas under år 1918, belöpa sig

till omkring 24,000 kronor; och då, såsom framginge av marinförvaltningens berörda skrivelse den 20 sistlidna februari, av det beviljade anslaget återstode ett belopp av 70,000 kronor, skulle sålunda ytterligare erfordras omkring 44,000 kronor. Med hänsyn därtill att anslaget hade förslagsanslags natur, och då det torde vara ganska ovisst, om antalet krigstjänstpremiemånader komme att uppgå till nyss angivna antal, syntes det enligt chefens för marinstaben mening kunna ifrågasättas, huruvida ytterligare medel behövde av riksdagen äskas för innevarande år.

*Departement-
chefens
yttrande.*

Beträffande till en början de av myndigheterna föreslagna ändringarna i gällande bestämmelser för utbetalande av krigstjänstpremier till visst manskap och vissa värnpliktiga vid flottan avse dessa ändringar, såsom förut nämnts, i huvudsak dels att krigstjänstpremie skall, i motsats till vad nu är fallet, utgå jämväl till värnpliktig, som efter avslutandet av krigstjänstgöring, vartill han inkallats, frivilligt kvarstannar i sådan tjänstgöring, eller som efter frivillig anmälan fullgör krigstjänstgöring, och dels att såväl den tid av 12 månaders tjänstgöring, efter vilken krigstjänstpremie må åtnjutas, som ock tjänstgöringstid därutöver skall räknas i tjänstetidsmånader (30-dagarsperioder) och icke såsom nu i fulla kalendermånader.

Att tjänstgöringspremie tilldelas även den, som frivilligt fullgör krigstjänstgöring, synes mig grundat på goda skäl. Väl är sant, att den, som frivilligt anmäler sig till tjänstgöring, icke befinner sig i samma tvångsläge som den, vilken kvarhålles i tjänst eller därtill inkallas, samt att den förre ur denna synpunkt följaktligen icke kan anses äga samma anspråk på gottgörelse från statsverkets sida för sin tjänstgöring som den senare. Men å andra sidan torde, såsom myndigheterna påpekat, för den, som frivilligt kvarstannar eller inträder i krigstjänstgöring, i allmänhet föreligga samma osäkerhet med avseende å erhållande av civilanställning vid avgången ur tjänsten som för den, vilken kvarhålles i eller inkallas till sådan tjänstgöring. Och då krigstjänstpremien i främsta rummet är avsedd att utgöra en avskedspremie med syfte att bereda vederbörande ekonomiskt stöd under den närmaste tiden efter tjänstgöringens slut, överensstämmer bäst med denna krigstjänstpremiens natur, att även frivilliga komma i åtnjutande av densamma. Vidare är att märka, att genom särskilda nådiga brev den 26 februari 1915 och den 8 juni 1917 föreskrivits, att till frivillig tjänstgöring under den tid, flottan är mobiliserad, emottagna värnpliktiga skola under den tid tjänstgöringen pågår äga åtnjuta krigsavlönning enligt det vid tiden för denna tjänstgöring gällande krigsavlöningsreglemente för marinen. Det

synes då följdriktigt, att dessa frivilliga även tilldelas här ifrågavarande särskilda förmån. Icke heller förorsakas härigenom någon ökad kostnad för statsverket, då genom förenämnda nådiga brev den 26 februari 1915 såsom villkor för emottagande av frivilliga till tjänstgöring stadgats, att ett motsvarande antal till krigstjänstgöring inkallade eller i krigstjänstgöring kvarhållna värnpliktiga skola hemförlovas.

Under förutsättning av bifall till förslaget om frivilligas åtnjutande av krigstjänstpremier uppstår frågan, huruvida sådana premier böra under angivna villkor utgå även till sådana frivilliga, som avgått från tjänstgöring, innan bestämmelse härom hunnit träda i kraft. Det synes mig härvid riktigast, att ifrågavarande bestämmelse får verka på sådant sätt, att samtliga frivilliga, som alltsedan mobiliseringens början i augusti 1914 tjänstgjort vid flottan, erhålla denna premie. Det lär nämligen icke kunna anses med billighet överensstämmande, att vissa frivilliga helt och hållet gå miste om en förmån endast av den anledningen, att deras krigstjänstgöring infallit å annan tid än den tjänstgöring, som under i övrigt likartade förhållanden fullgjorts av andra frivilliga. En analogi härtill erbjuder den bland de nu gällande bestämmelserna för utbetalande av krigstjänstpremier ingående föreskriften, att den, som avgått från tjänstgöring, innan nämnda bestämmelser trätt i tillämpning, skall äga att för utbekommande av honom tillkommande belopp göra skriftlig framställning till vederbörande beväringbefälhavare inom 2 år efter tjänstgöringens slut. Liknande föreskrift torde lämpligen böra meddelas för bevarande av rätten för nu nämnda frivilliga att erhålla krigstjänstpremier.

Vad därefter angår det föreslagna ändrade sättet för tidsberäkningen för utbekommande av krigstjänstpremier har jag icke något att däremot erinra. På sätt myndigheterna framhållit, har det nu tillämpade sättet för tidsberäkningen i kalendermånader vållat ojämnhet vid tillämpningen samt förorsakat, att önskvärd likställdhet mellan de tjänstgörande i förevarande avseende icke uppnåtts. Det synes därför vara lämpligare att beräkna tjänstgöringstiden i tidsperioder om 30 dagar. Någon särskild anledning att giva den föreskrift i sådant syfte, som vid bifall härtill må komma att utfärdas, retroaktiv kraft synes icke förefinnas, liksom ock en sådan anordning genom de omräkningar av redan utbetalda krigstjänstpremier, som härav skulle förorsakas, komme att vålla synnerligen betydande praktiska svårigheter och olägenheter.

Sedan 1917 års riksdag, efter framställning av Kungl. Maj:t, på riksstaten för år 1918 uppfört ett ordinarie förslagsanslag av 65,500 kronor till anställnings- och avskedspremier vid marinen, samt Kungl.

Maj:t den 18 oktober 1917 utfärdat bestämmelser för utbetalande av dessa premier, lärar, i enlighet med myndigheternas förslag, böra föreskrivas, att avskedspremie icke skall utgå för den tid, för vilken krigstjänstpremie uppbäres.

I övrigt har anledning icke förekommit att föreslå någon ändring eller jämkning i nu gällande bestämmelser för utbetalande av krigstjänstpremier.

I fråga om kostnaderna för ifrågavarande premier under år 1918 förelåg, såsom av det förut sagda framgår, vid avlåtandet den 14 sistlidna januari av propositionen om tilläggsstat till riksstaten för år 1918 icke skäl att antaga, att ytterligare medel, utöver återstoden av det av 1917 års riksdag beviljade anslaget av 200,000 kronor, skulle bli för ändamålet erforderliga under år 1918. Sedermera har emellertid chefen för marinstaben, på grundvalen av numera av vederbörande stationsmyndigheter lämnade uppgifter, beräknat, att ett ytterligare belopp av 44,000 kronor skulle bli behöfligt för innevarande år. Vid dessa uppgifters meddelande har icke tagits i beräkning, att krigstjänstpremier skulle utgå till samtliga frivilliga, som tjänstgjort vid flottan alltsedan mobiliseringens början, liksom ej heller det nu förordade ändrade beräknings sättet av tjänstgöringstiden därvid iakttagits. Med hänsyn härtill synes försiktigheten bjuda att räkna med ett något högre belopp än vad chefen för marinstaben antagit. Å andra sidan lär man kunna utgå från, att ytterligare begränsningar i de dispositioner, som för tryggande av neutraliteten inom marinen vidtagits, kunna efter hand äga rum, varigenom antalet av dem, som kunna komma i åtnjutande av krigstjänstpremier, blir minskat. Så har, efter det chefens för marinstaben utredning i kostnadsfrågan avgivits, genom nådigt beslut den 12 nästlidna mars förordnats om hemförlovning av vissa värnpliktiga av klass A m. fl. I betraktande av nu angivna förhållanden synes det anslag, som bör för ifrågavarande ändamål av riksdagen begäras på tilläggsstat för år 1918, lämpligen böra upptagas till i runt tal 50,000 kronor. Detta anslag lärar, liksom det av 1917 års riksdag för ändamålet beviljade anslaget, böra i riksstaten uppföras såsom förslagsanslag.

Om beredande av medel för täckande av ifrågavarande belopp kommer chefen för finansdepartementet att framdeles under riksdagens lopp framställa erforderligt förslag.

På grund av vad sålunda anförts hemställer jag, att Eders Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen

att för utbetalande av krigstjänstpremier, i enlighet med ovan angivna grunder, till visst manskap och vissa värnpliktiga vid flottan på tilläggsstat till riksstaten för år 1918 bevilja ett förslagsanslag av 50,000 kronor.

Till denna departementschefens hemställan, däri statsrådets övriga ledamöter instämde, tacktes Hans Maj:t Konungen lämna nådigt bifall; och skulle proposition till riksdagen avlätas av den lydelse, en vid detta protokoll fogad bilaga utvisar.

Ur protokollet:

Eric Baad-Heimer.
